

GAJA »DETEKTIVKA«

MENTORICA: Melita Bračko Haki

AVTORJI: Lucija Andrejek, Nena Časar, Saša Felkar, Lili Kornhausler, Amia Ožvald, Taja Török

OSEBE: Gaja (detektivka), Olivia (prijateljica), bratranec Miha, Gajina mama, učiteljica, Erik (Mihov prijatelj), stric Žiga, starejša gospa

KRAJ DOGAJANJA: Gajina soba, učilnica, park

PRIPOMOČKI: zvezki, šolske torbe, mize, stoli, denarnica, 2 lončka za smoothie, kamen, kartonasta torta, svinčniki, klop, klopučki, baloni, darila, fotografije, fotoaparati, bankovec za 5€, troblje

GLASBA: pesem Vse najboljše

1. prizor

(V razredu se zbirajo učenci. Učiteljica pride, pozdravi in začne spraševati.)

UČITELJICA: Pozdravljeni učenci. Ste se kaj učili poštevanke? (Gaja prikima, ostali gledajo v tla.) No, sem si mislila. Pa začnimo. Kdo ve, koliko je 3 krat 7? *(Gaja dvigne roko.)*

UČITELJICA: Gaja.

GAJA: Enaindvajset (21).

UČITELJICA: Pravilno. Kaj pa 8 krat 8? *(Gaja dvigne roko.)*

UČITELJICA *(vzdihne)*: Ne ti, Gaja. *(Medtem, ko učiteljica premišljuje, kdo bo povedal odgovor, ostali učenci razmišljajo in računajo na prste, saj ne vedo poštevanke.)*

UČITELJICA: Okej! Dovolj! Olivia prosim, povej rezultat!

OLIVIA: Dvainšestdeset (62).

UČITELJICA: Narobe. Kdo ve, naj dvigne roko. *(Samo Gaja dvigne roko.)*

UČITELJICA: Kdor koli? *(Samo Gaja drži roko, učiteljica vzdihne.)* Ja, Gaja. Povej.

GAJA: Štiriinšestdeset (64).

UČITELJICA: Bravo. Koliko je $55 + 26$? *(Samo Gaja drži roko.)*

UČITELJICA: Gaja, prosim, da spustiš roko, saj vem, da veš pravilen odgovor. Miha. Prosim, povej odgovor.

MIHA: Enaindevetdeset. (91.)

UČITELJICA: Nepravilno.

GAJA *(hitro)*: Enainosemdeset. *(Hitro si pokrije usta.)*

UČITELJICA *(jezno zavpije)*: Gajaaaa!!!!

GAJA: Oprostite. Nisem zdržala. *(Učiteljica zavije z očmi.)*

UČITELJICA: Ja, jaa. *(Zazvoni zvonec.)*

UČITELJICA: Okej. To je bilo vse za danes.

(Otroci s torbami zbežijo z odra. V učilnici ostaneta samo še Gaja in Olivia.)

GAJA: Hej, a greva na smoothie?

OLIVIA: Z veseljem. *(Odideta z odra.)*

2. prizor

(Gaja in Olivia prideta nazaj na oder s smoothiem v roki.)

OLIVIA: Ta smoothie je zares dobeeer.

GAJA: Aja? Mene pa od tega smoothia boli glava! Naslednjič bom vzela nekaj drugega.

(Nasproti jima hodi starejša gospa, ki pred sabo ne vidi kamna, se spotakne in skoraj pade, vendar jo Gaja reši.)

GAJA *(odvrže smoothie)*: Ojoj! Gospa, pazite! Kamen! *(Gaja gospe prepreči padec.)*

GOSPA: Najlepša hvala. Le kaj bi brez tebe? Izvoli, tukaj imaš 5€.

GAJA: Ohhh. Saj ni treba. Rada pomagam.

GOSPA: Vztrajam.

GAJA: Okej. Hvala. *(Gospa odide.)* O, uau to je bankovec s portretom predsednika.

OLIVIA: Uau! Gaja, prava super junakinja si!

GAJA: Zakaj?

OLIVIA: Ker si pomagala ubogi gospe.

GAJA: Oh, daj nehaj.

OLIVIA: Okej, hvala za smoothie ampak zdaj moram iti domov. Se vidiva jutri na tvoji rojstnodnevni zabavi. *(Olivia odide, Gaja pa se usede na klop in premišljuje in se pogovarja sama s seboj.)*

GAJA: Hmm ... super junakinja Gaja. Zveni v redu. Ampak mi je bolj všeč mmm, *(pavza)* ahaa! Detektivka Gaja! Ja, to bo super. Ampak, kaj pa detajli? Maska, kostum, ... No, to lahko počaka. Kaj, ko bi za to skrivnost povedala Olivii? Nooo, ne vem. Malo bom še počakala. Nato ji mogoče povem. Ampak morala bo priseči, da ne bo nikomur povedala. *(Gaja odide.)*

3. prizor

(Pripravljajo se na rojstno dnevno zabavo: baloni, darila, kapice, troblje,... Zabava se prične. Miha pride z manjšim zamikom.)

VSI *(zakričijo)*: Preseenečenjeeeee!!! Vsee najboljše!!!

GAJA *(navdušeno)*: Ooo! Hvala družba.

(Vsi se zberejo okoli Gaje, ji čestitajo, ji dajo darila. Miha pa ji da darilo zadnji.)

BRATRANEC MIHA: Izvoli! To je darilo od naju z očkom. *(Miha da Gaji škatlo zavito v papir.)*

GAJA: Hvala.

BRATRANEC MIHA: Prosim. *(Gaja jo odpre in vidi, da je denarnica.)*

GAJA: O, uau!!! Takšno sem si vedno želela. Hvala! *(Bratranec Miha na veliko pogleda.)*

BRATRANEC MIHA: Pprrroosiiiiim. *(Bratranec Miha je začuden, ker si je že od nekdaj želel takšno denarnico, zdaj, pa jo je dobila njegova sestrična Gaja.)*

GAJA: Grem samo odnest darila v sobo. *(Odnese darila za zaveso. Mama prinese torto in vsi začnejo peti. (Pesem: Vse najboljše - prva kitica). Medtem, ko ostali pojejo, Miha skoči za zaveso in ukrade denarnico ter jo da v svoj nahrbtnik.)*

MAMA: Pa še ena fotografija! Gaja, primi torto. *(Gaja vzame torto.)* Recite »SIIR«.

VSI SKUPAJ *(razen Mihe)*: SIIR!!!

MAMA: Super! Razrezali bomo torto.

OLIVIA: Uau! Torta je bila zares dobra.

GAJA: Vem. To je moj najljubši okus. Kombinacija gozdnih sadežev in čokolade. Ej, a greva pregledovat darila? *(Olivia prikima.)* Prav, grem po njih.

(Gaja gre po darila in jih začne pregledovati. Najprej vzame škatlo, ki ji jo je dal Miha. Ko odpre škatlo, vidi, da v škatli ni denarnice.)

GAJA: Nekdo mi je ukradel denarnico!!! *(Mama hitro priteče do Gaje.)*

GAJA: Nekdo mi je ukradel denarnico, ki mi jo je dal Miha!!

MAMA *(žalostno)*: Le kdo bi to storil??

GAJA: Ne vem. Ampak moral je biti nekdo od povabljenih.

OLIVIA: Ja, ampak kaj, če tat ni bil povabljen?

GAJA: Seveda TAT ni bil povabljen! Mislim, kdo povabi lopova na svoj rojstni dan?

OLIVIA: Saj veš, kaj mislim!

GAJA: Ja. Ampak, vseeno sem tako zelo jezna!!! Nekdo mi je ukradel denarnico! Si lahko predstavljaš?!

OLIVIA: Ne. Mislim, da si lahko kupiš novo. Se spomniš, ko si pomagala starejši gospe? Dala ti je bankovec s portretom predsednika!

GAJA: Točno!! Bankovci s portretom pomembnih oseb, kot so predsednik, minister, kralj, grof,... so vredni veliko več, kot je nakazana vsota na bankovcu! Ta je v vrednosti 55€!!!

OLIVIA: No, vidiš. Novo si lahko kupiš!

GAJA: Ja, ampak ne bi rada zapravila tega bankovca za eno denarnico. Veliko raje bi ugotovila, kdo mi je MOJO denarnico ukradel, nato pa bi vanjo ta bankovec seveda shranila... Lahko pa si preprosto najdeva službo!

OLIVIA: Kaj? Si nora? Komaj devet sva stari! Kje naj najdeva službo?

GAJA: Hmm. Prav imaš. Mogoče, bi najprej lahko poiskali sledi.

OLIVIA: Ja, lahko bi. In še nekaj. Moja mami je rekla, da lahko spim tukaj!

GAJA: To je super novica! In, če želiš, si lahko izposodiš mojo pižamo. Nekako pa morava moji mami dokazati, da je to samo navaden rojstni dan, na katerem boš prespala in ne bova raziskovali tatvin.

OLIVIA: Prav, imela bom tvojo pižamo, a ne vem, kje naj začneva. Res, ne vem. Ti si ta pametna.

GAJA: Saj vem, da sem pametna. In hvala za kompliment.

OLIVIA: Dovolj!! Zberi se! (*Olivia poči Gajo po licu.*)

GAJA: Auuč! Kaj ti je?

OLIVIA: Ššššššš!!!!!!! (*po tiho*) Tvoja mama bo prišla!

GAJA: Okej, bom tišja. Zdaj pa lahko končno raziskujeva, kdo mi je ukradel denarnico.

OLIVIA: Denarnica to, denarnica tisto, denarnica ono! Ja, denarnica, razumela sem. Kaj, če bi si izmislili kakšen drug izraz. Kot na primer bacečidoet?

GAJA: Bacečidoet? (*Olivia skomigne z rameni.*) Pozabi. Zakaj že?

OLIVIA: Dddd, zato, ker če bova v javnosti govorili »Najti morava lopova denarnice« bodo ljudje takoj vedeli, za kaj gre.

GAJA: Ouuuuu. A, kaj praviš na tateu?

OLIVIA: Tateu??????? Kaj?

GAJA: Joj, ti moram res razlagati takšne stvari? (*Olivia prikima.*) Okej. Tateu sem rekla, ker... Malo pomisli! Tat eu. Tat in eu. Torej TAT denarnice, z denarno valuto EUro! Zdaj razumeš?

OLIVIA: Aaaa. TATEU!!! Ja, zdaj razumem. Torej, kje začneva?

GAJA: Najbolje bi bilo poiskati sledi, kot sledi. Saj razumeš? Odtise čevljev...

OLIVIA: Prav, ampak, če me danes samo še enkrat vprašaš »SAJ RAZUMEŠ?????« te vržem skozi okno!

GAJA: Saj razumeš?

OLIVIA: AAAAAAAAAA!!!!!!

GAJA: ŠŠŠŠŠŠŠŠŠŠ, tišje!!!! Prišla bo moja mama!!

OLIVIA: Oprosti. (*Gaja prikima.*)

GAJA: Najprej bova pogledali fotografije in mogoče je na sliki kakšen dokaz o tateu.

OLIVIA: Velja.

GAJA: Zdaj pa na delo. Prva fotografija. Hmm. Nič sumljivega ni na njej. Poglejva še druge. Mogoče pa le kaj opaziva. Poglej! Na tej je stric Žiga. Greva dalje. Poglejva še naslednje fotografije. U, poglej, tukaj mi Miha daje škatlo, torej je tudi v tistem trenutku bila tam. Ooooo, ta mi je najbolj všeč! Na tej smo vsi! Razen mame... Ampak vseeno je ta najlepša. To bom natisnila in jo bom pokazala v razredu!

4. prizor

(*V šoli, vrvež v razredu.*)

GAJA: Poglejte, fotografija od včeraj.

OLIVIA: Jo lahko vidim?

GAJA: Seveda. (*Gaja iz torbe vzame fotografijo in jo pokaže Olivii.*) Počakaj, grem jo pokazat še Mihi in Eriku. (*Gaja s fotografijo odide do Erika in mu jo pokaže.*)

ERIK: Uau! Zelo je lepa. Mi je že žal, da nisem mogel priti. Oprosti, s prijateljem sem bil zmenjen.

GAJA: Nič hudega. Grem jo pokazat še Mihi. Baj. (*Gre do Mihe.*) Ej, Miha! Poglej.

MIHA (*preplašeno*): Ka, ka, ka, kaj?

GAJA: Ooh, nič, samo fotografija z mojega rojstnega dne. Poglej!

MIHA (*zamrmra*): O, ne.

GAJA: Kaj, ti ni všeč?

MIHA: Ne, ne, super je. Samo... Nič.

GAJA (*počasi kima*): Aha. (*Gaja vidi, da na fotografiji ni Mihe in začne čudno gledati fotografijo.*) O, točno zdaj sem se spomnila, še Olivii jo moram pokazati.

MIHA: Kaj? A je nisi Olivii ŽE pokazala?

GAJA: Ja, sem. A želi si jo znova videti.

MIHA: Aha. Okej. (*Gaja oddrvi do Olivie, jo zgrabi za roko in povleče na drug konec odra.*)

GAJA: Poglej. Kaj vidiš? *(Gaja ji podrži fotografijo pred obraz.)*

OLIVIA: Vidim fotografijo, s tvojega rojstnega dne.

GAJA *(pokaže sliko Olivii)*: Bolje poglej. *(Olivia si ogleduje sliko.)* Česa ne vidiš? Oziroma, koga ne vidiš?

OLIVIA: Ne vidim, ... Em, ne vem. Počakaj, ... *(Gaja prične kimati.)* Kje na sliki je tvoja mačka? *(Gaja se udari po čelu.)*

GAJA: Ljubi BOG! Kaj res ne opaziš, da na fotografiji ni Mihe?!

OLIVIA: Ooo, pa res!

GAJA: Miha je bil! Vem, da je bil on! *(Gaja gre besna do Mihe in ga obtoži.)* Miha! Ti si bil! Vem, da si mi ti ukradel tateu!

MIHA: Hahaha! O, kakšen tateu govoriš? Kaj to pomeni? Haha.

GAJA *(besno)*: Joj! Tateu je tat, ki mi je ukradel denarnico! In to si bil ti! *(Gaja se od razburjenja zgrudi po tleh, vsi obstanejo in želijo pomagati. Gaja se ne odziva. Olivia pokliče reševalce. Miha se zruši, začne vpiti in prizna resnico. V tistem trenutku prideta mama in stric, s seboj prineseta neko pismo.)*

MIHA: O, joj, kaj sem povzročil? Gaja, Gaja! *(Gre do nje in jo strese, Gaja se ne odzove.)* Kaj naj naredim? *(Vsi pritečejo pomagat.)*

MIHA *(obupano prizna)*: Jaz sem bil, jaz sem bil! Gaja, jaz sem ti ukradel denarnico. Prosim, pridi že k sebi. Nisem želel, da pride do tega. Že dolgo sem si želel tako denarnico in ko si jo dobila ti, sem... *(Zagleda očeta in teto ter utihne.)*

MIHOV OČE *(strogo)*: Kaj sem slišal? Kaj si naredil? *(Miha gleda v tla in nič ne odgovarja. Med tem pa Gaja začne počasi prihajati k sebi.)*

GAJA: Kaj se dogaja? Miha, kaj govoriš?

MIHOV OČE: Saj ne morem verjeti, kaj si naredil! Takoj se opraviči Gaji! *(Miha se opraviči in se odpravi z očetom proti domu.)* Doma pa se bova že pomenila. Čaka te kazen!

MAMA: Gaja, si dobro? Poglej, nekaj imam zate. *(Pokaže ji pismo.)*

GAJA: Kaj, kakšno pismo? Zame? *(Odpre pismo in ugotovi, da so jo sprejeli v detektivsko šolo. Glasno se veseli. Ostali so začuden, zakaj naenkrat takšno veselje. Miha in njegov oče obstaneta in opazujeta, kaj se dogaja. Gaja začne brati.)*

GAJA: Spoštovana Gaja... Prešla bom samo na glavno stvar. Sprejeti ste na akademijo detektivov. Se vidimo naslednji teden.

MAMA: Akademija detektivov? Kaj je to?

GAJA: Ja... Akademija detektivov... Je akademija na kateri se učiš postati detektiv.

MAMA: Čestitke! Kaj, če bi nam razložila bolj podrobno? *(Gaja odpira usta, kot bi jim nekaj govorila, ostali kimajo.)*

GAJA: Mama, a lahko grem?

MAMA: Seveda, lahko.

GAJA: Hvala, hvala, hvala, mama! *(Miha pristopi h Gaji.)*

MIHA *(zašepeta Gaji)*: Dobrodošla med nami.

GAJA: Prosim?

MIHA: Tudi jaz sem na tej akademiji. Vedel sem, da boš slej, ko prej ugotovila, da sem bil jaz tat, zato sem se ti hotel oddolžiti in te vpisal na akademijo. Mi oprostiš?

GAJA: Hmm... Naj ti bo. A naslednjič, ...

MIHA: Hvala, Gaja! *(Se objameta.)*

GAJA: Jaz grem pakirat!

MAMA: Pakirat? A greš slučajno na Bahame?

MIHA: Gaja. Ničesar ne rabiš. Vse boš tam dobila. Res.

STRIC ŽIGA: Okej, smo vse razrešili? *(Miha in Gaja se pogledata ter prikimata.)* Prav, potem, pa... Pridi Miha. Domov bo treba. *(Stric Žiga odide, mama ga pospremi.)*

OLIVIA: No, Gaja, zdaj pa si prihranila svojih 'čudežnih' 5 evrov. *(Vsi se zasmejijo.)* Zdaj pa grem tudi jaz... Adijo.

GAJA: Adijo, Olivia. Se vidiva jutri. *(Olivia pomaha in odide.)*

MIHA: Gaja...

GAJA: Ja?

MIHA: Še enkrat, oprosti. Ne vem, kaj me je prijelo.

GAJA: Je že v redu, tateu. Vesela sem, da se je vse uredilo. *(Miha se ji nasmehne.)* Torej? Se vidiva naslednji teden na detektivski akademiji.

MIHA: Ja. In hvala.

GAJA: Hej! Za to, pa so prijatelji, ne? *(Gaja Miho po 'frendovsko' dregne v ramo.)*

MIHA: Ja. *(Še enkrat se objameta in skupaj odideta z odra.)*

(Po nekaj dneh akademije se vrmeta v detektivski opravi ...)

GAJA: SEM DETEKTIVKA GAJA, HEJ, MIHA, KVA DOGAJA?

OBA: PRJATLOM NE LAGAT, SAM IMEJ JIH RAD.

MIHA: JAZ IN GAJA, SVA PRJATLA.

GAJA: SKUPI SE UČIVA, VSE LAHKO UGOTOVIVA.

OBA: PAZI NAJU SE, SAJ PRAVA DETEKTIVA SVA.

OBA: ČE KAJ UKRADEL BOŠ, TE BOVA DOBILA IN V PRAH SPREMENILA!

KONEC!